

skal indkaldes til møde allerede i sessionsåret, kan udtages blandt de ældste på vedkommende sessionsudskrivning; det må anses for den rimeligste ordning overfor de værnepligtige. Endelig har man ved en ændret affattelse af lovens § 6 bemyndiget indenrigs- og boligministeren til at træffe bestemmelse om, at personer, der endnu ikke er pligtige at møde på session, kun med udskrivningschefens tilladelse kan fremstille sig for en sådan. Det bliver herved muligt at forhindre, at sessionens rammer sprænges ved, at et større antal af de i lægdsrullen optagne værnepligtige benytter sig af deres ret til at fremstille sig på session, uanset at de endnu ikke er pligtige dertil.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *indenrigs- og boligministeren* bl. a.:

„I et af indenrigsministeriet nedsat udvalg har *en gennemgribende revision af værnepligtslovgivningen* i nogen tid været forberedt. Efter tilvejebringelsen af de nye forsvarslove, har udvalget nu kunnet bringe sit arbejde så nær sin afslutning, at der formentlig i begyndelsen af det kommende år vil kunne fremsættes *forslag til en ny værnepligtslov*. Da det imidlertid må forventes, at udvalget vil stille forslag om optagelse i en kommende ny værnepligtslov af flere af den midlertidige værnepligtslovgivnings bestemmelser, herunder også de omtalte bestemmelser om udsættelser og om optagelse i lægdsrullen, må det alene for at undgå et brud i udviklingen anses for nødvendigt, at loven, der iøvrigt kan ophæves ved kongelig anordning, fortsat har gyldighed, indtil den nye værnepligtslov foreligger. Jeg finder i denne forbindelse anledning til at understrege, at forholdet ligesom efter de tidligere midlertidige love blot er det, at de værnepligtiges ret til at kræve udsættelse med sessionsmødet er ophævet. Derimod er det ikke hensigten at ændre den hidtidige ordning, hvorefter værnepligtige, der kan påvise en gyldig grund derfor, *efter ansøgning kan opnå udsættelse*. Den praksis, der er blevet fulgt på dette område, har efter min opfattelse været en sådan, at ethvert rimeligt hensyn til de værnepligtige er blevet taget, og det er på ingen måde hensigten, at der — hverken under den midlertidige lov, eller når den endelige nye værnepligtslov foreligger — skal foretages nogen ændring heri.“

En *nedsættelse af sessions- og dermed indkaldelsesalderen* var efter ministerens opfattelse hensigtsmæssig, ikke blot set fra statens, men også set fra de værnepligtiges synspunkt. „Den nuværende alder ved indkaldelsen, ca. 21 år, er utvivlsomt for høj og medfører en forøgelse af de ulemper, der for de værnepligtige er forbundet med indkaldelsen; mange af dem har i denne